

AFGØRELSE

(Varmeforsyning)

energi

KLAGENÆVNET

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA	Helsingør Fjernvarmeforsyning over
AFGØRELSE FRA	Energitilsynet af den 30. april 2007
OM	Helsingør Kraftvarmeværks varmepris over for Helsingør Fjernvarmeforsyning i 2003 og 2004.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

NÆVNETS	Nænsformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN-	Næstformand, professor, dr. polit. Chr. Hjorth-Andersen
SÆTNING	Professor, dr.scient.adm. Ole Jess Olsen
I SAGEN	Fhv. direktør, cand.polyt. H.C. Mortensen Direktør Per Søndergaard

NÆVNETS	Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007 <u>hjemvises.</u>
AFGØRELSE	

Sagens problemstillinger

Ved brev af 25. maj 2007, modtaget i Energiklagenævnet samme dag, har advokat Per Hemmer på vegne Helsingør (kommunale) Fjernvarmeforsyning, (herefter benævnt klager), påklaget Energitilsynets afgørelse af den 30. april 2007 vedrørende Helsingør Kraftvarmeværks varmepris over for Helsingør Fjernvarmeforsyning i 2003 og 2004.

Klager aftager naturgasbaseret varme fra Helsingør Kraftvarmeværk, der indtil 30. juni 2006 var ejet af Energi E2 A/S, men nu ejes af Vattenfall A/S. Klager køber endvidere affaldsbaseret varme fra Helsingør Kraftvarmeværk, produceret af I/S Nordforbrænding.

Sagens materielle hovedproblemstilling er, hvorvidt Helsingør Kraftvarmeværks kontraktbestemte varmepris over for klager i 2003 og 2004 har været for høj, sammenlignet med Helsingør Kraftvarmeværks omkostningsbestemte varmepris, således at den kontraktbestemte varmepris må anses for værende i strid med varmeforsyningslovens § 20, og indgrebsbeføjelsen i varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, derfor bør bringes i anvendelse.

For Energiklagenævnet drejer sagen sig navnlig om, hvorvidt sagen bør hjemvises til Energitilsynet som følge af, at tilsynet har undladt at foretage en prøvelse af Helsingør Kraftvarmeværks egenhændige opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris under inddragelse af de kritikpunkter vedrørende opgørelsen, som klager er fremkommet med.

Der er som et led i forberedelsen af klagesagen foretaget høring af Energitilsynet, ligesom klager i anledning af Energitilsynets høringssvar har afgivet supplerende bemærkninger til sagen. Der er endvidere givet Vattenfall A/S lejlighed til at udtale sig i sagen, men der er ikke herfra fremkommet noget høringssvar.

Den påklagede afgørelse

Den 30. april 2007 traf Energitilsynet sålydende afgørelse over for klager:

"[...]

Klage over prisen for varme i 2003 og 2004 fra Helsingør Kraftvarmeværk

Ved brev af 29. oktober 2003 klagede De som advokat for Helsingør kommunale fjernvarmeforsyning over afregningsprisen for levering af varme fra Helsingør Kraftvarmeværk. Ved behandlingen i møde den 28. juni 2004 *Energi E2 – klage fra Helsingør kommune over fjernvarmeprisen fra Helsingør Kraftvarmeværk* afgjorde Energitilsynet bl.a., at afregningsprisen skulle fastsættes på grundlag af substitutionsprincippet.

Der har siden været brevvekslet med parterne om opgørelse af henholdsvis Helsingør Kraftvarmeværks omkostningsbestemte varmepris og Helsingør kommunale fjernvarmeforsynings opgørelse af substitutionsprisen for varme. Under sagsbehandlingens forløb er prisberegningen for 2005 kommet til.

Energitilsynet finder, at der for så vidt angår prisberegningen for 2005 stadig er udestående problemer, som skal afklares. Derimod finder Energitilsynet ikke grundlag for yderligere sagsbehandling af afregningspriserne for 2003 og 2004.

Lovgrundlaget

Efter varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, kan Energitilsynet gribe ind over for tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser, hvis Energitilsynet finder disse urimelige. Energitilsynet kan også gribe ind, hvis tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er i strid med prisberegningsbestemmelserne i lovens § 20, 20a eller 20b eller i strid med regler udstedt i henhold til loven. Efter bestemmelsen kan Energitilsynet prioritere sin ressource-

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 2 af 27

indsats i konkrete klagesager bl.a. ud fra en væsentlighedsvurdering.

Helsingør kommunale fjernvarmeforsyning og Helsingør Kraftvarmeværk (Energi E2) har indgået en forpligtende samarbejdsaftale. Det er parternes opgave og ansvar, at der ved samarbejdsaftalen er skabt et funktionelt og sammenhængende aftalegrundlag. Problemer med fortolkning af samarbejdsaftalen, som ikke kan afklares ved forhandling mellem parterne, må parterne selv søge at få løst ved hjælp af domstolene eller ved voldgift.

Det er Energitilsynets praksis i videst muligt omfang at afholde sig fra at gribe ind i forhold, der er reguleret ved aftaler mellem jævnbyrdige parter.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Sagsfremstilling

Efter Energitilsynets afgørelse af 28. juni 2004 skulle Helsingør kommunale fjernvarmeforsyning anmelde substitutionsprisen og Helsingør Kraftvarmeværk (Energi E2 A/S) den omkostningsbestemte pris for leverancerne til Helsingør kommunale fjernvarmeforsyning. Desuden skulle Helsingør Kraftvarmeværk (Energi E2 A/S) anmelde afregningsprisen efter parternes samarbejdsaftale.

Side 3 af 27

Parterne har fremlagt priser, som kan sammenfattes således:

Det fremgår af bilag 3 til brev af 14. august 2006 fra Energi E2 A/S' advokat, at prisafregningen mellem parterne efter samarbejdsaftalen udgjorde:

2003

99,40 kr. pr. GJ

2004

96,00 kr. pr. GJ

Det fremgår samtidig af det afsluttende indlæg af 16. januar 2007 fra Helsingør kommunale fjernvarmeforsynings advokat, at substitutionsprisen på grundlag af Helsingør kommunale fjernvarmeforsynings egne forudsætninger for prisberegningen, herunder en særlig reduktion af den indregnede naturgaspris, udgjorde:

2003

105,56 kr. pr. GJ

2004

96,03 kr. pr. GJ

Energi E2 A/S har i sit afsluttende indlæg af 31. januar 2007 en række indvendinger til de forudsætninger, som Helsingør kommunale fjernvarmeforsyning har lagt til grund for beregningen af substitutionspriserne. Disse indvendinger drejer sig alle om forhold, som må forventes at føre til en forhøjelse af den substituti-

onspris, som Helsingør kommunale fjernvarmeforsyning har beregnet.

Hertil kommer, at den af Energi E2 A/S beregnede – og af Helsingør kommunale fjernvarmeforsyning omtvistede - omkostningsbestemte varmepris ligger på et sådant niveau, at det forekommer urealistisk, at den omkostningsbestemte varmepris selv efter Helsingør kommunale fjernvarmeforsynings indsigelser, vil kunne reduceres til en pris under den aftalebestemte afregningspris. Ifølge Energi E2 A/S' indlæg af 14. august 2006 kan den omkostningsbestemte pris opgøres til følgende beløb:

2003
435 kr. pr. GJ

2004
442 kr. pr. GJ

31. marts 2008
J.nr.: 21-572
Eksp.nr.: 35098
SNK-EKN

Side 4 af 27

Energitilsynet finder ikke i den konkrete klagesag fornødent grundlag for at gå ind i en nærmere vurdering af Helsingør Kraftvarmeværks (Energi E2 A/S) opgørelse af den omkostningsbestemte pris. Energitilsynet har igangsat et projekt om forbedring af kvaliteten af de decentrale kraftvarmeværkers anmeldelse af omkostningsbestemte priser efter varmeforsyningslovens § 21, stk. 1. I forbindelse hermed vil også Helsingør Kraftvarmeværks anmeldelser blive taget op.

Afgørelse

Da substitutionsprisen således for 2003 og 2004 er højere end den faktiske afregningspris, og da der ikke er grundlag for at antage, at Helsingør Kraftvarmeværks omkostningsbestemte pris kan opgøres til en pris, som er lavere end disse priser, finder Energitilsynet ikke, at der er grundlag for at bringe indgrebsbeføjelsen i varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, i anvendelse.

Energitilsynet lægger herved også vægt på, at samarbejdsaftalens afregningspris er resultatet af indgåede aftaler mellem jævnbyrdige parter.

[...]"

Klagen til Energiklagenævnet

Klager har påklaget Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007 for Energiklagenævnet under nedlæggelse af følgende endelige **påstande**:

"[...]"

Principalt: Sagen hjemvises til fornyet behandling i Energitilsynet

Subsidiært: Energi E2 A/S pålægges at ændre afregningsprisen i samarbejdsaftalen mellem Helsingør

Fjernvarmeforsyning og Energi E2 A/S, idet afregningsprisen er urimelig og i strid med varmeforsyningslovens § 20, jf. varmeforsyningslovens § 21, stk. 4.

[...]"

Klager har om baggrunden for klagen og til støtte for de nedlagte påstande bl.a. anført følgende:

"[...]

1. Sagsfremstilling

[...]

Den samlede varmemængde aftages i henhold til en samarbejdsaftale indgået den 29. oktober 1990 med tillægsaftale af 27. januar 2000.

[...]

Samarbejdsaftalens prisbestemmelse er baseret på en substitutionsprisbetragtning, således at varmeprisen fastsættes efter en prisformel, som afspejler Helsingør Fjernvarmeforsynings daværende egenproduktionspris på Helsingør Fjernvarmeforsynings naturgasfyrede spids- og reservelastcentraler. Egenproduktionsprisens opgøres på baggrund af den daværende regulering af naturgassektoren på grundlag af "*den til enhver tid gældende naturgastarif ifølge prisbladet fra DONG Naturgas A/S*".

Prisfastsættelsen i aftalen medførte følgende varmepriser i 2003 og 2004, som Energitilsynets afgørelse vedrører:

2003	2004
99,40 kr./GJ	96,00 kr./GJ

[...]

Det er Helsingør Fjernvarmeforsynings vurdering, at den kontraktbestemte varmepris væsentligt overstiger den omkostningsbestemte varmepris for såvel affaldsvarmen fra I/S Nordforbrænding som naturgaskraftvarmen fra Helsingør Kraftvarmeværk, og at den kontraktbestemte varmepris dermed er i strid med varmeforsyningslovens § 20.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 5 af 27

På den baggrund indbragte Helsingør Fjernvarmeforsyning ved klage af 29. august 2003 den kontraktbestemte varmepris for Energitilsynet.

Under klagesagen er Energi E2 A/S gentagne gange blevet pålagt at anmelde den omkostningsbestemte varmepris. Energitilsynet har desuden tilkendegivet, at varmen fra Nordforbrænding skal afregnes til kostprisen med tillæg af eventuelle transmissionsomkostninger.

Energi E2 har på den baggrund opgjort en omkostningsbestemt varmepris på 186,93 kr./GJ i 2003 og 158,93 kr./GJ i 2004 [...]. Energi E2 A/S har efterfølgende ændret beregningen og opgjort følgende omkostningsbestemte varmepris [...]:

2003	2004
435 kr./GJ	442 kr./GJ

[...]

Helsingør Fjernvarmeforsyning har fremsat en række konkrete indsigelser mod principperne for opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris og anmodet Energitilsynet om at tage stilling hertil. Helsingør Fjernvarmeforsyning har desuden sandsynliggjort, at den omkostningsbestemte varmepris er lavere end kontraktprisen, såfremt indsigelserne tages til følge.

På trods af det, har Energitilsynet i afgørelsen af 30. april 2007 blot anført, at

"den af Energi E2 A/S beregnede – og af Helsingør kommunale fjernvarmeforsyning omtvistede – omkostningsbestemte varmepris ligger på et sådant niveau, at det forekommer urealistisk, at den omkostningsbestemte varmepris selv efter Helsingør kommune fjernvarmeforsynings indsigelser, vil kunne reduceres til en pris under den aftalebestemte afregningspris.

[...]

Energitilsynet finder ikke i den konkrete klagesag fornødent grundlag for at gå ind i en nærmere vurdering af Helsingør Kraftvarmeværks (Energi E2 A/S) opgørelse af den omkostningsbestemte pris."

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 6 af 27

Det er uklart, om Energitilsynet har forholdt sig konkret til Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser. Hvis Energitilsynet har forholdt sig konkret til indsigelserne, er det uklart om Energitilsynet tiltræder disse i sin afgørelse.

Energitilsynet har desuden – i strid med tilsynets egen tilkendegivelse i statusnotatet af 7. december 2006 i Energitilsynets brev af 19. februar 2007 – undladt at træffe afgørelse om den omkostningsbestemte pris for naturgaskraftvarmen fra Helsingør Kraftvarmeværk og affaldsvarmen fra I/S Nordforbrænding.

På den baggrund **anmodes** Energiklagenævnet, efter en konkret stillingtagen til de i pkt. 2 og 3 anførte indsigelser, om at træffe afgørelse i overensstemmelse med Helsingør Fjernvarmeforsynings påstande.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

2. Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser mod Energitilsynets sagsbehandling – anbringender til støtte for den principale påstand

Side 7 af 27

Til støtte for Helsingør Fjernvarmeforsynings principale påstand om hjemvisning gøres det **gældende**, at Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007 er behæftet med væsentlige mangler i relation til sagens oplysning og afgørelsens begrundelse.

Det fremgår af Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007, at Energitilsynet har lagt de af Energi E2 A/S beregnede og anmeldte priser uprøvet til grund for tilsynets afgørelse.

Vedrørende den af Energi E2 A/S anmeldte omkostningsbestemte varmepris for Helsingør Kraftvarmeværk, finder Energitilsynet, at der ikke i den konkrete sag er fornødent grundlag for at gå ind i en nærmere vurdering af beregningen heraf.

Som det fremgår ovenfor, anfører Energitilsynet som begrundelse herfor, at den beregnede omkostningsbestemte varmepris er på et sådant niveau, at det forekommer urealistisk, at prisen vil kunne reduceres til en pris under den aftalebestemte afregningspris, som følge af Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser.

Det fremgår ikke af afgørelsen, hvorledes Energitilsynet når frem til konklusionen.

Helsingør Fjernvarmeforsyning påpegede i sit indlæg til Energitilsynet af 12. april 2007, at den af Energi E2 A/S anmeldte omkostningsbestemte varmepris for Helsingør Kraftvarmeværk ikke kunne lægges uprøvet til grund i sagens afgørelse.

Til støtte herfor redegjorde Helsingør Fjernvarmeforsyning for en række forhold i relation til opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris for Helsingør Kraftvarmeværk, der ikke var i overensstemmelse med hverken varmemforsyningslovens § 20, stk. 1 eller Energitilsynets praksis, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Derudover anmodede Helsingør Fjernvarmeforsyning i samme indlæg Energitilsynet om at forholde sig til en række væsentlige forhold vedrørende beregningen af den omkostningsbestemte varmepris fra Helsingør Kraftvarmeværk.

I forlængelse af indsigelserne dokumenterede Helsingør Fjernvarmeforsyning overfor Energitilsynet, at en korrekt opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris for Helsingør Kraftvarmeværk ville resultere i en pris, der var lavere end kontraktprisen.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

[...]

Side 8 af 27

Det gøres **gældende**, at Energitilsynet efter officialprincippet har pligt til at søge væsentlige oplysninger og forhold for sagens afgørelse nærmere belyst og forholde sig hertil. Energitilsynet har således pligt til at søge opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris nærmere belyst, fx ved med hjemmel i varmemforsyningsloven at indhente en sagkyndig rapport om opgørelsen og størrelsen af de omkostningsselementer, som indgår heri.

Det gøres desuden **gældende**, at Energitilsynet burde have forholdt sig til Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser vedrørende beregningen af den omkostningsbestemte varmepris, idet indsigelserne ikke kan afvises som værende uvæsentlige for sagens afgørelse.

Det gøres **gældende**, at Energitilsynets undersøgelsespligt forstærkes i de sager, hvor der er tale om en tvist mellem to parter, og hvori det foreliggende oplysningsgrundlag er omtvistet og bestridt af parterne.

Det **bestrides** således, at Energitilsynet på grundlag af en prioritering af tilsynets ressourceindsats kan undlade at oplyse sagen forsvarligt.

Vedrørende afgørelsens begrundelse følger det af varmemforsyningslovens § 23, at Energitilsynets afgørelser skal meddeles skriftligt og indeholde oplysninger om de forhold og synspunkter, som har været bestemmende for afgørelsen.

Energitilsynet begrundet bl.a. sin afgørelse af 30. april 2007 med, at der ikke er grundlag for at antage, at Helsingør Kraftvarmeværks omkostningsbestemte pris kan opgøres til en pris, som er lavere end substitutionsprisen og den faktiske afregningspris.

Som følge af Energitilsynets manglende stillingtagen til Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser, har hverken sagens parter eller Energiklagenævnet mulighed for at kontrollere Energitilsynets afgørelse.

Parterne og Energiklagenævnet har således ikke mulighed for at efterprøve de skøn, som Energitilsynet angiveligt har foretaget i forbindelse med Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser og sagens afgørelse.

Det bemærkes herved, at de bagvedliggende hensyn for kravet om begrundelse er, at afgørelsens adressat skal have mulighed for at overveje en eventuel klage på et oplyst grundlag, og at rekursmyndigheder skal have mulighed for at efterprøve afgørelsen.

Energiklagenævnet **anmodes** på den baggrund om at ophæve Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007 og hjemvise sagen til fornyet behandling i Energitilsynet.

Hjemvisningen bør ledsages af konkrete anvisninger for de principper, som gælder for opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris, jf. nedenfor i pkt. 3.

3. Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser mod Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris – anbringender til støtte for den subsidiære påstand

"Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris på 435 kr./GJ i 2003 og 442 kr./GJ i 2004 er bl.a. baseret på følgende forudsætninger:

1. Varmen fra I/S Nordforbrænding indgår i den samlede opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris og videresælges derfor til Helsingør Fjernvarmeforsyning med avance.
2. Samtlige de henlæggelse til anlægsinvesteringer, som Energi E2 A/S angiver, at elsidens har lagt ud for varmesiden, indregnes i den omkostningsbestemte varmepris hvert år. Tilbagebetalingen af henlæggelserne fordeles således ikke systematisk over en årrække.
3. Energi E2 A/S har foretaget en fordeling af fællesomkostningerne mellem el- og varmesiden efter værkets el- og varmeeffekt, mens de samlede anlægsomkostninger vedrørende Hel-

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 9 af 27

singør Kraftvarmeværk er fordelt med 59,6 % til varmesiden, 38 % til elsiden og 2,4 % til Nordforbrænding, jf. elforsyningslovens § 75, stk. 2.

Helsingør Fjernvarmeforsyning er ikke enig i disse beregningsforudsætninger, jf. nedenfor i punkt 3.1-3.3.

Ad 1 – Varmen fra Nordforbrænding

Energitilsynet har i sine statusnotater af 7. december 2006 og 19. februar 2007 tilkendegivet, at det er urimeligt efter varmeforsyningsloven, hvis leverance af affaldsvarme fra I/S Nordforbrænding indgår i beregningen af den omkostningsbestemte varmepris fra Helsingør Kraftvarmeværk.

Leverancerne fra I/S Nordforbrænding kan således kun indgå i den endelige afregning mellem parterne med kostprisen med tillæg af eventuelle transmissionsomkostninger.

Der skal således opgøres en særskilt omkostningsbestemt pris for naturgasvarmen fra Helsingør Kraftvarmeværk henholdsvis affaldsvarmen fra I/S Nordforbrænding.

Energitilsynet har imidlertid ikke truffet formel afgørelse om spørgsmålet, som i det hele forbigås i Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007.

Efter de foreliggende oplysninger er kostprisen for varmen fra I/S Nordforbrænding væsentligt lavere end den kontraktbestemte varmepris mellem Energi E2 A/S og Helsingør Fjernvarmeforsyning. Dermed videresælger Energi E2 A/S affaldsvarmen fra I/S Nordforbrænding med avance.

På den baggrund gøres det **gældende**, at Energitilsynets afgørelse er i strid med varmeforsyningslovens § 20, jf. § 21, stk. 4, som ikke giver mulighed for at indregne overskud i varmepriserne.

Det gøres således **gældende**, at den omkostningsbestemte pris for varmen fra forskellige varmekilder skal opgøres separat, og at der ikke efter varmeforsyningslovens § 20 er grundlag for at opgøre en gennemsnitspris for den samlede varmeleverance fra henholdsvis Helsingør Kraftvarmeværk og I/S Nordforbrænding.

Energiklagenævnet **anmodes** om at træffe afgørelse herom, således at afregningsprisen for affaldsvarmen reduceres.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 10 af 27

Ad 2 – Indregning af henlæggelser

Energi E2 A/S har angivet, at ca. kr. 253 mio. af den samlede anlægssum på kr. 442 mio. inklusiv byggerenter vedrørende Helsingør Kraftvarmeværk vedrører varmesiden og blev finansieret via henlæggelser over elprisen, jf. bilag 1-2 og bilag R fremlagt med Energi E2 A/S' indlæg til Energitilsynet, dateret 14. august 2006 og 31. januar 2007.

Det følger af Energiklagenævnets afgørelse af 16. juni 2006 om Slagelse Kraftvarmeværk, at varmesidens andel af de henlæggelser, som er finansieret over elprisen, må sidestilles med tilvejebringelse af fremmedkapital. Ved beregningen af den omkostningsbestemte varmepris kan der derfor indregnes finansieringsudgifter vedrørende elsidens henlæggelser til varmesidens andel af anlægsomkostningerne.

På den baggrund har Energi E2 A/S opgjort den omkostningsbestemte varmepris ved hvert år at indregne hele varmesidens andel af den del af anlægsinvesteringen, som endnu ikke er tilbagebetalt over varmepriserne. Således indregnes der kr. 160 mio. i den omkostningsbestemte varmepris i 2003 og kr. 169 mio. i 2004.

Det gøres **gældende**, at denne opgørelsesmetode er i strid med varmemforsyningslovens § 20 og bekendtgørelse nr. 175 af 18. marts 1991 om driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og forretning af indskudskapital ifølge lov om varmemforsyning ("Afskrivningsbekendtgørelsen").

Det følger således af varmemforsyningslovens § 20 og Afskrivningsbekendtgørelsen, at der ikke kan indregnes afdrag på gæld i den omkostningsbestemte varmepris. Anlægsinvesteringer kan derimod indregnes som afskrivninger i overensstemmelse med Afskrivningsbekendtgørelsens regler.

Det gøres **gældende**, at Varmesidens andel af anlægssummen, som blev finansieret via henlæggelser over varmeprisen, alene kan kræves tilbagebetalt til elsidens som afskrivninger. Hermed stilles Energi E2 A/S, som hvis Helsingør Kraftvarmeværk var finansieret ved optagelse af lån fra anden side, jf. Energiklagenævnets afgørelse vedrørende Slagelse.

Henlæggelserne må således sidestilles med et lån fra elforbrugerne til varmesiden, hvor afdragene i relation til opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris alene kan indregnes som afskrivninger i overensstemmelse med Afskrivningsbekendtgørelsens regler.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 11 af 27

På den baggrund skal tilbagebetalingen af henlæggelserne indregnes systematisk med den afskrivningsprofil på 20 år, som i øvrigt anvendes for Helsingør Kraftvarmeværk.

Det medfører, at der kun indregnes 1/20 årligt ved opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris, og for år, hvor den omkostningsbestemte varmepris er højere end den kontraktbestemte varmepris, kan det pågældende års 1/20 ikke overføres til indregning i de følgende år. Dermed er det ikke som anført af Energitilsynet urealistisk, at den omkostningsbestemte varmepris er lavere end den kontraktbestemte varmepris.

Med Energi E2 A/S' opgørelsesmetode i relation til indregning af henlæggelser, er der tale om, at Energi E2 A/S overfører underskud fra år til år. Dette fremgår udtrykkeligt af bilag 1 til Energi E2 A/S' indlæg af 14. august 2006, hvor det er anført, at

"Såfremt den omkostningsbestemte varmepris er højere end den aktuelle varmepris har varmesiden betalt for lidt. Underdækningen indregnes i priserne i de efterfølgende år."

Det gøres **gældende**, at det er i strid med Energiprismyndighedernes praksis at overføre underskud, som skyldes at den kontraktbestemte varmepris er lavere end den omkostningsbestemte varmepris. Det følger bl.a. af Gas- og Varmeprisudvalgets afgørelse af 8. februar 1995 vedrørende I/S Refa.

Det bemærkes, at opgørelsen af beløbet på kr. 253 mio., jf. ovenfor, er baseret på Energi E2 A/S' angivelse af varmesidens andel af anlægsinvesteringen, som ikke kan anerkendes af Helsingør Fjernvarmeforsyning, jf. nedenfor i pkt. 3.3. Dertil kommer, at det er udokumenteret, at beløbet er finansieret ved henlæggelser over elprisen.

På baggrund af det ovenfor anførte gøres det sammenfattende **gældende**, at Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris er baseret på urigtige forudsætninger, og at Energitilsynets afgørelse på den baggrund er forkert og bør hjemvises eller ændres.

Dertil kommer, at beregningen af den omkostningsbestemte varmepris på flere punkter er uklar og udokumenteret – således er det uklart, om der ved opgørelsen er taget højde for, at hele anlægget ikke var finansieret via henlæggelser over elprisen.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 12 af 27

Det er desuden uklart, hvorfor der akkumuleret til og med 2005 er indregnet afskrivninger og forretning på kr. 516 mio. i prisopgørelsen, når den samlede anlægsudgift for værket var kr. 413 mio. eksklusiv byggerenter.

Endelig er det uklart, hvorfor beregningen af den omkostningsbestemte varmepris i Energi E2 A/S' indlæg af 14. august 2006 afviger så væsentligt fra beregningen i indlægget af 1. november 2005.

Det fremgår ikke, om Energitilsynet har taget højde for disse uklarheder i sin afgørelse, jf. ovenfor i pkt. 2, og Energiklagenævnet anmodes derfor om at træffe afgørelse om, hvordan den omkostningsbestemte varmepris skal opgøres.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Ad 3 – Omkostningsfordeling

Side 13 af 27

Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris på 435 kr./GJ i 2003 og 442 kr./GJ i 2004 er baseret på en fordeling af Helsingør Kraftvarmeværks fællesomkostninger mellem el- og varmesiden efter værkets el- og varmeeffekt, mens de samlede anlægsomkostninger vedrørende værket er fordelt med 59,6% til varmesiden, 38% til elsiden og 2,4% til Nordforbrænding, jf. bilag R fremlagt med Energi E2 A/S' indlæg til Energitilsynet dateret 31. januar 2007.

Det gøres **gældende**, at denne omkostningsfordeling er urimelig og dermed i strid med elforsyningslovens § 75, stk. 2.

Det fremgår således af forarbejderne til elforsyningslovens § 75, stk. 2, at omkostningsfordelingen ikke må ændres i forhold til grundlaget for de eksisterende aftaler.

Omkostningsfordelingen for Helsingør Kraftvarmeværk skal på den baggrund baseres på de principper, som fremgår af eludbygningsaftalen af 6. juni 1986, som var grundlaget for etableringen af kraftvarmeværket. Det bemærkes herved, at disse principper er udmøntet i varmetaften mellem Helsingør Fjernvarmeforsyning og Energi E2 A/S, jf. bilag 1 og 2.

Det fremgår heraf, at varmen skal afregnes til den omkostning, som vil være forbundet med produktion af varme i alternativet til decentrale anlæg. Helsingør Fjernvarmeforsyning skulle således betale en pris, der ikke overstiger den varmepris, som ville følge af en fjernvarmeforsyning med samme brændsel, som anvendes i det pågældende kraftvarmeværk. Opstod der herefter underskud, skulle dette dækkes af elsiden.

På den baggrund gøres det **gældende**, at der alene kan henføres en væsentlig mindre andel af anlægsomkostningerne til varmesiden.

Det bemærkes i den forbindelse, at en stor del af et anlægs komponenter er væsentligt dyrere, når anlægget er kraftvarmeproducerende, end hvis det alene producerer varme. Årsagen hertil er, at den samtidige elproduktion medfører højere tryk og temperaturer.

Dertil kommer, at Helsingør Fjernvarmeforsyning havde den nødvendige kapacitet, hvorfor Helsingør Kraftvarmeværk udelukkende blev etableret for at sikre eludbygningen.

Urimelig varmepris

Uanset opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris, gøres det **gældende**, at den kontraktbestemte varmepris er urimelig og dermed bør tilsidesættes, jf. varmforsyningslovens § 21.

Den kontraktbestemte varmepris på 99,40 kr./GJ i 2003 og 96,00 kr./GJ i 2004 overstiger således væsentligt varmeprisen på andre decentrale naturgasbaserede kraftvarmeværker.

Dette kan konstateres ved at sammenligne den kontraktbestemte varmepris med prisloftet for affaldsbaserede kraftvarmeværker, som for 2007 er 81 kr./GJ. Det bemærkes i den forbindelse, at prisloftet for 2007 er baseret på varmepriserne i 2005. Da prisloftet desuden er fastsat på grundlag af de gennemsnitlige omkostninger på de 50% billigste naturgasbaserede decentrale kraftvarmeværker, dog uden de to billigste og de to dyreste, gøres det **gældende**, at prisloftet giver et retvisende billede af den rimelige varmepris.

Sammenfatning

Til støtte for den subsidiære påstand gøres det sammenfattende **gældende**, at den kontraktbestemte pris for naturgasvarmen fra Helsingør Kraftvarmeværk og for affaldsvarmen fra I/S Nordforbrænding overstiger den omkostningsbestemte varmepris, og at den kontraktbestemte varmepris dermed er i strid med varmforsyningslovens § 20.

Til støtte for den subsidiære påstand gøres det desuden **gældende**, at den kontraktbestemte varmepris er urimelig og dermed skal tilsidesættes efter varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 14 af 27

Til støtte herfor gøres det **gældende**,

- at varmen fra I/S Nordforbrænding skal afregnes til indkøbsprisen med tillæg af eventuelle transmissionsomkostninger og ikke kan indgå i en samlet gennemsnitsberegning af den omkostningsbestemte varmepris,
- at Energi E2 A/S' omkostningsfordeling er urimelig og dermed i strid med elforsyningslovens § 75, stk. 2,
- at det er i strid med varmemforsyningsloven, at den omkostningsbestemte varmepris opgøres således, at varmesidens andel af henlæggelserne indregnes med det fulde beløb hvert år, herunder at det er i strid med varmemforsyningsloven, at der i opgørelsen af den omkostningsbestemte pris indregnes fremførte underskud fra tidligere år,
- at det er i strid med varmemforsyningsloven, at Energi E2 A/S i opgørelsen af den omkostningsbestemte pris indregner indekserede afskrivninger, der samlet set overskrider anlægsudgiften for Helsingør Kraftvarmeværk,
- at den kontraktbestemte varmepris væsentligt overstiger prisloftet, som afspejler den rimelige varmepris, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 15 af 27

Såfremt Helsingør Fjernvarmemforsynings indsigelser tages til følge, er der ikke grundlag for Energitilsynets afgørelse om, at den omkostningsbestemte varmepris væsentligt overstiger kontraktprisen. Det bestrides således, at det forekommer urealistisk, at den omkostningsbestemte varmepris, selv efter Helsingør kommunal fjernvarmemforsynings indsigelser, vil kunne reduceres til en pris under den aftalebestemte afregningspris.

På den baggrund gøres det **gældende**, at Energiklagenævnet skal gå ind i en nærmere vurdering af den omkostningsbestemte varmepris og Helsingør Fjernvarmemforsynings indsigelser herimod".

Foranlediget af Energitilsynets høringssvar til sagen, som er citeret nedenfor, er klager yderligere fremkommet med følgende bemærkninger:

"[...]

1. Klagens genstand

Varmen fra Helsingør Kraftvarmeværk skal afregnes til den laveste pris af 1) substitutionsprisen, 2) den omkostningsbestemte varmepris og 3) den kontraktbestemte varmepris.

Energitilsynets afgørelse vedrører spørgsmålet om den kontraktbestemte pris overstiger de omkostninger, som er forbundet med at producere varmen (den omkostningsbestemte pris), jf. varmforsyningslovens § 20,

Ved afgørelsen af spørgsmålet af dette spørgsmål har Energitilsynet uden nærmere begrundelse lagt Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte pris til grund uden at vurdere Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser mod opgørelsen. Det fremgår udtrykkeligt af Energitilsynets indlæg (side 3), at Energitilsynets ikke er gået ind i en nærmere vurdering af Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 16 af 27

Energiklagenævnet skal derfor tage stilling til, om de principper, som Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris er baseret på, er i overensstemmelse med prisberegningsbestemmelserne i varmforsyningslovens § 20 og elforsyningslovens § 75, stk. 2 [...].

Energiklagenævnet skal desuden tage stilling til, om den kontraktbestemte varmepris er rimelig, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4. Vedrørende dette spørgsmål henvises der i det hele til de indlæg, der er udvekslet for Energitilsynet samt Helsingør Fjernvarmeforsynings klage og supplerende klageskrift til Energiklagenævnet.

Energiklagenævnet skal derimod ikke som antaget af Energitilsynet tage stilling til fortolkningen af parternes samarbejdsaftale.

2. Opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris

2.1 Omkostningsfordelingen

Energitilsynet har [...] anført, at Energitilsynet ved en samlet vurdering af Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser ville lægge vægt på *"at omkostningsfordelingen mellem elsiden og varmesiden ikke fører til afregningspriser for varme, der er urimelige efter varmforsyningsloven. Det vil sige, at Energitilsynet også ved vurderingen af omkostningsfordelingen vil tage udgangspunkt i substitutionsprisen, som et mål for at priserne ikke er urimelige. Den ønskede stillingtagen til indsigelserne ville derfor ikke kunne forventes at føre til en anden afgørelse."*

Herved overser Energitilsynet imidlertid, at den anvendte omkostningsfordeling fører til en varmepris på 435 kr./GJ i 2003 og 442 kr./GJ i 2004. Den anvendte omkostningsfordeling medfører med andre ord en varmepris, som væsentligt overstiger substitutionsprisen, som var 105,56 kr./GJ i 2003 og 96,03 kr./GJ i 2004.

Det er således ikke korrekt, når Energitilsynet antager, at omkostningsfordelingen ikke fører til en omkostningsbestemt pris, som er urimelig efter varmforsyningsloven.

Den høje omkostningsbestemte pris er derimod udtryk for, at den anvendte omkostningsfordeling er urimelig for fjernvarmeforbrugere og dermed i strid med elforsyningslovens § 75, stk. 2.

Det gøres derfor **gældende**, at den omkostningsfordeling, Energi E2 A/S har anvendt ved opgørelsen af den omkostningsbestemte pris, skal ændres, således at varmesiden tillægges en mindre andel af Helsingør Kraftvarmeværks omkostninger.

Vedrørende Helsingør Fjernvarmeforsynings indsigelser mod Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris, herunder den anvendte omkostningsfordeling henvises der i øvrigt til de indlæg, der er udvekslet for Energitilsynet samt Helsingør Fjernvarmeforsynings klage og supplerende klageskrift til Energiklagenævnet.

2.2 Forholdet til substitutionsprisen

Det gøres **gældende**, at Energitilsynet ikke med henvisning til, at den kontraktbestemte varmepris er på niveau med substitutionsprisen, kan afvise at tage stilling til, om den omkostningsbestemte varmepris er opgjort i overensstemmelse med prisberegningsbestemmelserne i varmforsyningslovens § 20 og elforsyningslovens § 75, stk. 2.

Energitilsynet har således alene vurderet den kontraktbestemte pris i forhold til substitutionsprisen, hvorimod den kontraktbestemte varmepris ikke er vurderet i forhold til den omkostningsbestemte varmepris.

Afgørelsen af, om den kontraktbestemte varmepris overstiger den omkostningsbestemte varmepris, forudsætter således, at Energi myndighedernes tager stilling til, om de principper, som Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris er baseret på, er i overensstemmelse med prisberegningsbestemmel-

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 17 af 27

serne i varmemforsyningslovens § 20 og elforsyningslovens § 75, stk. 2.

2.3 Forholdet til den kontraktbestemte varmepris

Ved afgørelsen af, at den omkostningsbestemte varmepris ikke kan antages at være lavere end kontraktprisen, har Energitilsynet desuden lagt vægt på, at *"samarbejdsaftalens afregningspris er resultat af indgåede aftaler mellem jævnbyrdige parter"*.

Det gøres **gældende**, at samarbejdsaftalens afregningspris er uden betydning for opgørelsen af den omkostningsbestemte pris, herunder for Energitilsynets stillingtagen til Helsingør Fjernvarmemforsynings indsigelser mod de anvendte beregningsforudsætninger.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Den kontraktbestemte varmepris har alene den betydning, at den omkostningsfordeling, der anvendes ved opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris ikke må ændres i forhold til grundlaget for aftalen, jf. herved forarbejderne til elforsyningslovens § 75, stk. 2.

Side 18 af 27

De øvrige beregningsforudsætninger, som ligger til grund for opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris, herunder indregningen af afskrivninger og henlæggelser, er helt uafhængige af kontraktprisen.

Det bemærkes herved, at den kontraktbestemte varmepris er baseret på en substitutionsprismetragtning, og at der således ikke med aftalen er taget stilling til, hvordan den omkostningsbestemte varmepris skal opgøres.

3. Afslutning

På grundlag af ovenstående **fastholdes** det, at Energitilsynet har pligt til konkret at tage stilling til, om de principper, som Energi E2 A/S' opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris er baseret på, er i overensstemmelse med prisberegningsbestemmelserne i varmemforsyningslovens § 20 og elforsyningslovens § 75, stk. 2.

Et indgreb kan ikke afvises med henvisning til, at den kontraktbestemte varmepris er på niveau med substitutionsprisen.

Den omstændighed, at Energitilsynet vil tage Energi E2 A/S' fremtidige prisanmeldelser op til vurdering, kan ikke føre til, at Helsingør Fjernvarmemforsynings klage over afregningsprisen for

2003 og fremefter ikke behandles i overensstemmelse med el- og varmemforsyningslovens regler.

Hvis Energiklagenævnet ikke hjemviser sagen til Energitilsynet, jf. Helsingør Fjernvarmeforsynings påstand 1, men vurderer opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris, jf. Helsingør Fjernvarmeforsynings påstand 2, ønsker Helsingør Fjernvarmeforsyning at indlevere et afsluttende indlæg vedrørende opgørelsen.”

Energitilsynets bemærkninger

Energitilsynet har over for Energiklagenævnet bl.a. udtalt følgende:

”[...]

Påstand

Energitilsynet nedlægger følgende påstand:

Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007 til Helsingør Fjernvarmeforsyning stadfæstes.

[...]

Sagsfremstilling

Sagen drejer sig om en tvist mellem Helsingør Fjernvarmeforsyning ved advokat Per Hemmer og Helsingør Kraftvarmeværk (Energi E2 A/S) ved advokat Christian Sinding om afregningsprisen for leverancer af varme fra Helsingør Kraftvarmeværk til Helsingør Fjernvarmeforsyning.

Parterne har indgået en samarbejdsaftale, der bl.a. fastsætter grundlaget for prisfastsættelsen. Samarbejdsaftalen er oprindeligt indgået i 1990. Ved en klagesagsbehandling i det daværende Gas- & Varmeprisudvalg fandt udvalget i afgørelse af 26. januar 1999, at udgangspunktet for fastsættelsen af prisen var, at afregningsprisen for varme ikke måtte overstige, hvad tilsvarende varmemængde ville koste ved egenproduktion. Parterne indgik herefter en tillægsaftale i 2000.

På baggrund af en klage fra Helsingør Fjernvarmeforsyning blev spørgsmålet om afregningsprisen igen forelagt, da fjernvarmeforsyningen var utilfreds med prisformlen i tillægsaftalen. Energitilsynet traf afgørelse i mødet den 28. juni 2004 *Energi E2 A/S – klage fra Helsingør kommune over fjernvarmeprisen fra Helsingør Kraftvarmeværk* [...]

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 19 af 27

Energitilsynets afgørelse ligger i forlængelse af afgørelsen fra Gas- og Varmepreisudvalget og pålagde parterne at anmelde de relevante priser til Energitilsynet – dvs. substitutionsprisen, den affaldsbaserede pris og den omkostningsbestemte pris, som herefter skulle vurdere den konkrete afregningspris. Der har siden afgørelsen i 2004 været brevvekslet med parterne herom.

I indlæg af 1. maj 2006 [...] fra advokat Hemmer og af 28. juni 2006 [...] og 14. august [...] fra advokat Sinding havde parterne opgjort priserne. På denne baggrund meddelte Energitilsynet ved brev af 12. september 2006 parterne, at tilsynet på grundlag af de foreliggende oplysninger ville vurdere om, det ville være muligt at finde en afslutning på sagen [...]. Energitilsynet bad samtidig parterne om eventuelle afsluttende bemærkninger.

På det herefter foreliggende grundlag udarbejdede Energitilsynets sekretariat et statusnotat af 7. december 2006, som blev sendt til parterne [...]. Notatet sammenfatter sagens faktiske omstændigheder. Som det fremgår af afsnittet om sagens videre forløb vurderede Energitilsynet, at det var usikkert, om der ved en fortsat sagsbehandling ville fremkomme oplysninger, som ville kunne føre til et indgreb efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Høringen af parterne medførte, at parterne rettede kritik af modpartens beregninger og argumentation. Der henvises til breve af 16. januar 2007 [...] og 12. april 2007 [...] fra advokat Per Hemmer og breve af 31. januar 2007 [...], af 9. marts 2007 [...] og 15. marts 2007 [...] fra advokat Christian Sinding. Samtidig fremgik det imidlertid af beregningerne, at de faktisk afregnede varmepreiser efter parternes samarbejdsaftale for årene 2003 og 2004 var lavere eller på niveau med Helsingør Fjernvarmeforsynings substitutionspriser [...].

Prisforholdene er vist i oversigten nedenfor:

Kr. per GJ	2003	2004
Prisafregning efter affaldstalen	99,40	96,00
Substitutionspris*	105,56	96,03
Omkostningsbestemt pris**	435	442

* På grundlag af Helsingør Fjernvarmeforsynings egne forudsætninger

** På grundlag af Helsingør Kraftvarmeværks egne forudsætninger

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 20 af 27

Ved afgørelse af 30. april 2007 traf Energitilsynets sekretariat herefter afgørelse i sagen. Afgørelsen lyder [...]:

"Da substitutionsprisen således for 2003 og 2004 er højere end den faktiske afregningspris, og da der ikke er grundlag for at antage, at Helsingør Kraftvarmeværks omkostningsbestemte pris, kan opgøres til en pris, som er lavere end disse priser, finder Energitilsynet ikke, at der er grundlag for bringe indgrebsbeføjelsen i varmemforsyningslovens § 21, stk., 4, i anvendelse.

Energitilsynet lægger herved også vægt på, at samarbejdsaftalens afregningspris er resultatet af indgåede aftaler mellem jævnbyrdige parter."

For så vidt angår Helsingør Kraftvarmeværks afregningspris til Helsingør Fjernvarmeforsyning for 2005 fandt Energitilsynet, at der stadig forelå uafklarede problemer, bl.a. om overgang til anvendelse af biologisk olie i beregningen af substitutionsprisen. Denne del af sagen er derfor ikke afsluttet.

Anbringender

Energitilsynet bemærker, at advokat Hemmers klage over afgørelsen alene vedrører Energitilsynets afgørelse om den omkostningsbestemte pris (og ikke afgørelsen om substitutionsprisen).

Til støtte for påstanden om stadfæstelse af Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007 gøres det gældende, at Energitilsynet med rette har fundet, at der ikke i den konkrete klagesag har været grundlag for at gå ind i en nærmere vurdering af Helsingør Kraftvarmeværks opgørelse af den omkostningsbestemte pris.

Grundlaget for afgørelsen

Lovgrundlaget

Helsingør Kraftvarmeværk har en kapacitet på 59 MW el og 60 MJ/s fjernvarme. Kraftvarmeværket er omfattet af bestemmelserne i elforsyningsloven. Kraftvarmeværket er ikke et kollektivt varmemforsyningsanlæg efter varmemforsyningsloven, da eleffekten overstiger 25 MW, men er som leverandør af varme omfattet af prisbestemmelserne i varmemforsyningsloven.

Efter elforsyningslovens § 75, stk. 2, må ejere af kraftvarmeproduktionsanlæg ved fastsættelsen af priser og leveringsbestemmelser for fjernvarme ikke udnytte deres stilling til at fordele omkostningerne på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmebrugere.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 21 af 27

Efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, kan Energitilsynet gribe ind over for tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser, hvis Energitilsynet finder disse urimelige. Energitilsynet kan også gribe ind, hvis tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er i strid med prisberegningsbestemmelserne i lovens §§ 20, 20a eller 20b eller i strid med regler udstedt i henhold til loven.

Ved vurdering af om konkrete priser er rimelige efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, har det tidligere Gas- & Varmeprisudvalg udviklet et *substitutionsprincip*, som også bruges af Energitilsynet. Substitutionsprisprincippet indebærer, at hvis en kollektiv varmemforsyningsvirksomhed som følge af en forudsætningsskrivelse eller andet er forpligtet til at aftage varme fra en varmeproducent, må den konkrete afregningspris ikke overstige substitutionsprisen. Substitutionsprisen udgøres af den kollektive varmemforsyningsvirksomheds egenproduktionspris. Substitutionsprisen bliver herved reelt et konkret prisloft.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 22 af 27

Substitutionsprisprincippet bruges også af Energitilsynet ved vurdering af, om en eventuel omkostningsfordeling mellem produkter, som produceres i forenet produktion, kan anses for rimelig efter varmemforsyningslovens bestemmelser. I praksis betyder det, at Energitilsynet har fastsat, at en konkret omkostningsfordeling er rimelig, fordi den fører til omkostningsbestemte priser, som svarer til substitutionsprisen. Afgørelsen er stadfæstet af Energiklagenævnet, jf. Energiklagenævnets afgørelse af 10. maj 2004 om *Afregningspriser for affaldsvarme fra værket i Måde ved Eshjerg, j. nr. 21.154*.

Afgørelsen

Energitilsynets afgørelse bygger på sædvanlig praksis ved afgørelse af, om en konkret afregningspris for varme kan anses for urimelig efter varmemforsyningslovens bestemmelser, jf. lovens § 21, stk. 4. Energitilsynet har ved afgørelsen påset, at Helsingør Kraftvarmeværk ikke opkræver en pris for leverancerne, der overstiger Helsingør Fjernvarmemforsynings egenproduktionspris.

Da afregningspriserne ikke er urimelige ved anvendelse af substitutionsprisprincippet, har Energitilsynet ikke fundet, at der er fornødent grundlag til at vurdere hver enkelt af advokat Per Hemmers indsigelser imod Helsingør Kraftvarmeværks opgørelse af den omkostningsbestemte pris.

Der er ved indsigelserne peget på en række konkrete forhold, herunder fordelingen af omkostningerne mellem elsiden og varmesiden, som advokaten finder i strid med bestemmelserne i

varmeforsyningsloven eller praksis. Det er imidlertid ganske vanskeligt ud fra objektive kriterier at foretage en helt præcis fordeling af de fælles omkostninger på at anlæg med forenet produktion og dermed bestemme en entydig omkostningsbestemt pris.

Ved en samlet vurdering af advokat Per Hemmers indsigelser ville Energitilsynet lægge vægt på, at omkostningsfordelingen mellem elsidens og varmesidens ikke fører til afregningspriser for varme, der er urimelige efter varmeforsyningsloven. Det vil sige, at Energitilsynet også ved vurderingen af omkostningsfordelingen vil tage udgangspunkt i substitutionsprisen, som et mål for at priserne ikke er urimelige. Det ønskede stillingtagen til indsigelserne ville derfor ikke kunne forventes at føre til en ændret afgørelse.

Efter officialprincippet påhviler det Energitilsynet at fremskaffe de fornødne oplysninger til vurdering af de konkrete sager, således at der foreligger et fyldestgørende grundlag for afgørelsen. Oplysningen af sagens faktum styres imidlertid af det retsgrundlag, som afgørelsen skal vurderes på. I den konkrete sag altså substitutionsprisprincippet.

Energitilsynet skal ikke efter officialprincippet tage stilling til hver enkelt af advokat Hemmers indsigelser. Afregningsprisen for Helsingør Kraftvarmeværks leverancer af varme til Helsingør Fjernvarmeforsyning sker ikke efter en opgørelse af den omkostningsbestemte pris, men til en aftalebaseret afregningspris, som Energitilsynet på baggrund af substitutionsprisprincippet har fundet ikke fører til urimelige priser efter varmeforsyningslovens § 21, stk. 4.

Helsingør Kraftvarmeværk og Helsingør Fjernvarmeforsyning har indgået en forpligtende samarbejdsaftale. Det er parternes opgave og ansvar, at der ved samarbejdsaftalen er skabt et funktionelt og sammenhængende aftalegrundlag inden for varmeforsyningslovens rammer. Problemer med fortolkning af samarbejdsaftalen, som ikke kan afklares ved forhandling mellem parterne, må parterne selv søge løst ved hjælp af voldgift eller ved domstolene.

Helsingør Kraftvarmeværk har en kapacitet på 59 MW el og 60 MJ/s fjernvarme. Kraftvarmeværket er ikke et kollektivt varmforsyningsanlæg, da effekten overstiger 25 MW, men er som varmeleverandør omfattet af prisbestemmelserne i varmeforsyningsloven, jf. varmeforsyningslovens § 20. Der er særlige forhold, der skal tages stilling til i forbindelse med de store decentrale kraftvarmeværkers anmeldelse efter varmeforsyningsloven. Energitilsynet har haft drøftelser med ejerne af kraftvarmeværkerne om en forbedring af kvaliteten af værkernes anmeldelse af om-

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 23 af 27

kostningsbestemte priser for varme. Arbejdet er endnu ikke afsluttet. I denne forbindelse vil også Helsingør Kraftvarmeværks anmeldelser blive taget op.”

Retsgrundlaget

Varmeforsyningslovens § 20, stk. 1 og 2 lyder som følger:

”[...]

§ 20. Inden for de i § 20 a nævnte indtægtsrammer kan kollektive varmforsyningsanlæg, industrivirksomheder, kraftvarmeværker med en eleffekt over 25 MW samt geotermiske anlæg mv. i priserne for levering til det indenlandske marked af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas indregne nødvendige udgifter til energi, lønninger og andre driftsomkostninger, efterforskning, administration og salg, omkostninger som følge af pålagte offentlige forpligtelser, herunder omkostninger til energispareaktiviteter efter §§ 28 a, 28 b og 29, samt finansieringsudgifter ved fremmedkapital og underskud fra tidligere perioder opstået i forbindelse med etablering og væsentlig udbygning af forsyningssystemerne, jf. dog stk. 7-11, § 20 a, stk. 7, og § 20 B.

Stk. 2. Efter regler fastsat af transport- og energiministeren kan der endvidere indregnes driftsmæssige afskrivninger, henlæggelser til nyinvesteringer og, med det i § 21 nævnte tilsyns (Energitilsynets) tiltræden, forretning af indskudskapital, jf. dog stk. 7.

[...]

Energitilsynet kan i visse situationer gribe ind over for varmforsyningsvirksomheders tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser, herunder påse, at der ikke opkræves urimelige varmepriser af varmforsyningsvirksomheden. Energitilsynets beføjelse fremgår af varmforsyningslovens § 21, stk. 4:

”[...]

§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af økonomi- og erhvervsministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 24 af 27

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmemeforsyningsanlæg.

[...]

Elforsyningslovens § 75 lyder således:

"[...]

§ 75. Priser og leveringsbestemmelser for elproduktionsvirksomheders salg af elektricitet fastsættes ved aftale.

Stk. 2. Ejere af kraftvarmeproduktionsanlæg må ved fastsættelsen af priser og leveringsbetingelser for fjernvarme ikke udnytte deres stilling til at fordelen deres omkostninger på en måde, der må anses for urimelig for fjernvarmeforbrugerne.

Stk. 3. Virksomheder, som producerer elektricitet ved forbrænding af affald, skal økonomisk hvile i sig selv. Ejere af affaldsforbrændingsanlæg må ved fastsættelsen af priser og betingelser for affaldsbehandling og for levering af fjernvarme ikke udnytte deres stilling til at fordele deres omkostninger på en måde, der anses for urimelig for brugerne af affaldsbehandlingsanlægget eller for fjernvarmeforbrugerne.

Stk. 4. Transport- og energiministeren kan fastsætte regler om fordelingen efter stk. 2 og 3.

[...]"

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 25 af 27

Energiklagenævnets bemærkninger

Indledningsvis bemærkes, at denne sag ikke ses at vedrøre en fortolkning af den mellem klager og Helsingør Kraftvarmeværk indgåede samarbejdsaftale eller de heri fastsatte principper for opgørelsen af den kontraktbestemte pris, men derimod spørgsmålet om, hvorvidt den kontraktbestemte pris for årene 2003 og 2004 overstiger den omkostningsbestemte pris ifølge varmemeforsyningslovens § 20, hvilket spørgsmål ligger inden for Energitilsynets kompetenceområde. Videre bemærkes, at det for en vurdering af dette spørgsmål findes uden betydning, hvorvidt den kontraktbestemte pris er aftalt mellem jævnbyrdige parter.

Der er i varmemeforsyningslovens § 20 fastsat specifikke regler for, hvad varme-producenter og -leverandører maksimalt kan kræve sig betalt for ved levering af varme, hvilke regler Energitilsynet, jf. varmemeforsyningslovens § 21, har til opgave at påse overholdelsen af.

Energitilsynets afgørelse fremstår svarende hertil som en i medfør af § 21, stk. 4, foretaget vurdering af, hvorvidt Helsingør Kraftvarmeværks varmepris for 2003 og 2004 er i strid med varmforsyningslovens prisbestemmelser – herunder § 20 - eller med regler udstedt i medfør af varmforsyningsloven, og hvorvidt der herefter er grundlag for at gøre brug af tilsynets indgrebsbeføjelse.

På baggrund af de i sagen foreliggende oplysninger finder Energiklagenævnet, at Energitilsynet ikke har foretaget en prøvelse af Helsingør Kraftvarmeværks egenhændige opgørelse af den omkostningsbestemte varmepris og herunder ej heller af de indsigelser imod opgørelsen, som klager er fremkommet med over for tilsynet.

Energiklagenævnet finder ikke, at det under disse omstændigheder har været muligt for Energitilsynet at foretage en reel vurdering af, hvorvidt varmforsyningslovens § 20 er overholdt.

Energiklagenævnet har i denne forbindelse bl.a. lagt vægt på, at de af klager rejste indsigelser ikke uden videre kan afvises som værende uden mulig betydning for spørgsmålet om, hvorvidt den omkostningsbestemte varmepris, korrekt opgjort, er mindre end den kontraktbestemte pris.

Sagen vil af disse grunde være at hjemvise til Energitilsynet til fornyet behandling med henblik på en egentlig prøvelse af opgørelsen af den omkostningsbestemte varmepris ifølge varmforsyningslovens § 20 samt en stillingtagen til, hvorvidt indgrebsbeføjelsen ifølge varmforsyningslovens § 21, stk. 4, herefter bør bringes i anvendelse.

Energiklagenævnets afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 30. april 2007 hjemvises.

Sagen har været behandlet på nævnets møde den 31. marts 2008.

Afgørelsen er truffet efter § 26 i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 26, stk. 4, i lov om varmforsyning.

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 26 af 27

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P. N. V.

Poul K. Egan
Nænsformand

/ Henrik Chieu
Sekretariatschef

31. marts 2008

J.nr.: 21-572

Eksp.nr.: 35098

SNK-EKN

Side 27 af 27